

0823

**časopis
ZŠ Budatínska**

Zelenou o nás

str. 6 - 8

Ulica pre deti

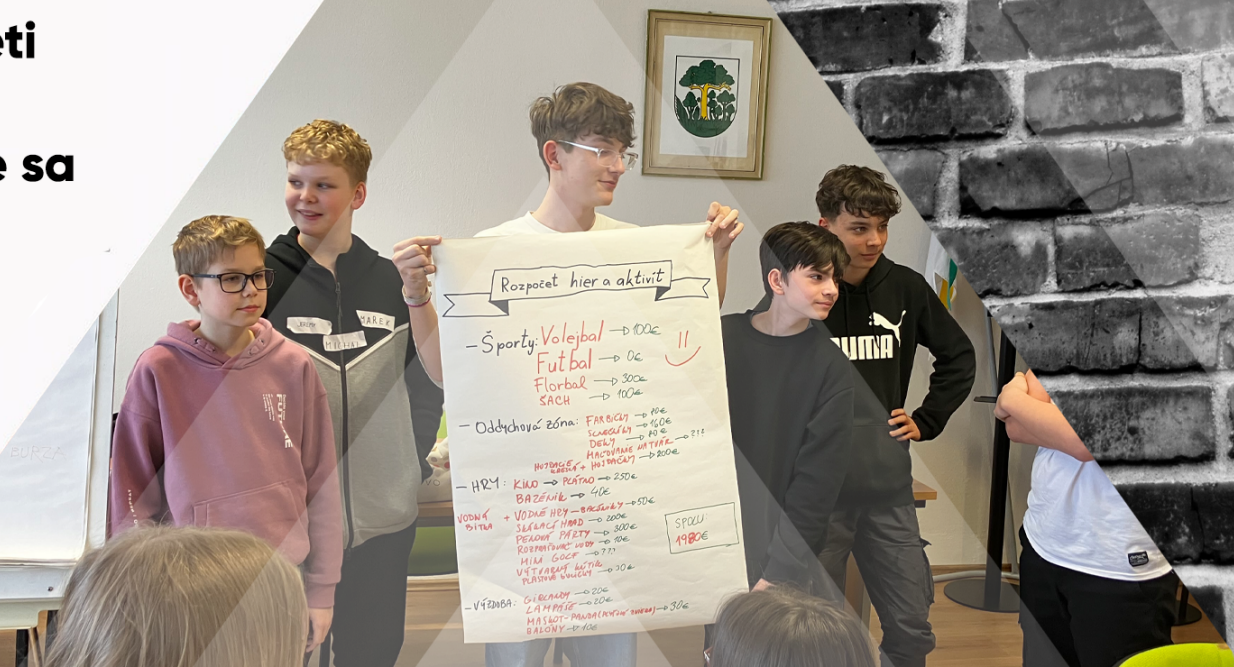
str. 9 - 10

**Dočkali sme sa
lyžiarskeho!**

str. 14 - 17

**Deviatáci
v Poľsku**

**11
BLOCK**

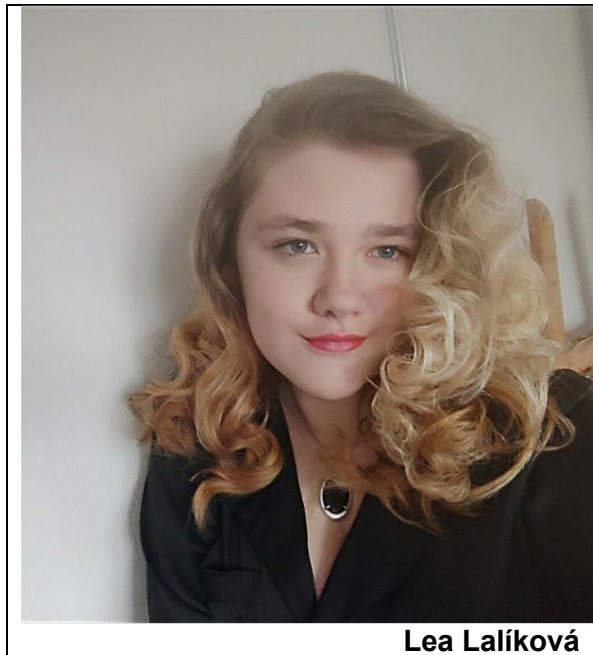

Drahí čitatelia!

Niektorí ľudia by definovali šťastie ako pocit, ja ho definujem ako nové číslo nášho časopisu. Šťastie teda prichádza v mnohých podobách a rôznorodých témach našich článkov, od toho, ako sa naši deviataci prvýkrát dostali na lyžiarsky výcvik, až po zaujímavý rozhovor s pánom učiteľom Pupanom a samozrejme omnoho viac.

Otepľuje sa, a to tým pádom znamená len jediné, blíži sa koniec školského roka. A i keď pomaly, no isto odpočítavam dni do prázdnin. Stále je toho ešte mnoho pred nami. Mnoho zážitkov a rôznych výziev, ktoré na nás číhajú v nejasnej hmle budúcnosti. Je možné, že pre nejedného z nás ešte koniec školy úplne nenastal, no aj tak sme už všetci myslú niekde na pláži alebo aspoň na Draždiaku. Napriek tomu si ešte podme užiť posledné dni v škole. Investujte Vašu poslednú sústredenosť do opravovania známok, posledných písomiek, ale, samozrejme, aj do školských výletov, a ak Vám po tomto všetkom ostane ešte trocha voľna, prečítajte si náš časopis.

Vaša Lea

Šéfredaktorka:
Lea Lalíková

Redakčná rada:
Sandra Čečová
Chiara Sophia Daitová
Natália Ivaničová
Olívia Krumplíková
Samuel Jakub
Lara Blahová

Ilustrácie k rubrike „Naša tvorba“
© Lea Lalíková

Pedagogická podpora:
Zuzana Šinkovicová

Vydáva:
Základná škola Budatínska 61
851 01 Bratislava

Školský rok 2022/2023, 8. číslo
máj 2023
Občasník
3. ročník

INTERVIEW S PATRIKOM PUPANOM

Čo vás priviedlo k tomu, stať sa učiteľom?

Moja teta, mamina sestra. Najskôr som chcel byť farmaceut, ale na VŠ som sa pôvodne nedostal, kvôli slabej príprave a teta mi poslala prihlášku, o ktorej som nevedel, aj na pedagogickú fakultu Trnavskej Univerzity so zameraním na biológiu a chémiu a presvedčila ma, aby som to vyskúšal. Tak som počúvol.

Chémia je zaujímavý, však náročný predmet, bavil vás od mala? Boli ste v chémii dobrý vždy?

Tak ako väčšina žiakov, aj ja som začal chémiu vnímať až na druhom stupni základnej školy. Predmet ma bavil asi od samého začiatku, ale nebol som v ňom vždy dobrý. Dostať sa na potrebnú úroveň, aby som teraz mohol doučovať aj vysokoškolákov, chcelo veľa snahy, odhodlania, času, ale aj samoštúdia.

Učili ste už na viacerých školách, čo sa vám kde páčilo najviac?

Učil som na školách, kde bolo 50 a 150 žiakov, tu je niečo vyše 800. Je tu o hodne živšie prostredie a každý deň zažijem nejakú situáciu, ktorá má obohacuje po stránke pedagogickej, ale aj osobnostnej.

Čo by sa dalo vylepšiť na našej škole?

Disciplína žiakov. Preto som tu (smiech).

Čo vás priviedlo do Bratislavy?

Väčšie možnosti práce, ale aj rôzne životné situácie.

Učíte chémiu a biológiu. Čo vás baví učiť viacej a prečo?

Jednoznačne chémia. Najmä kvôli chemickým pokusom, ktoré so žiakmi

robíme. Žiakov to baví, mnohých motivuje, a to je cieľom.

Ale ak by som si mohol vybrať vysnené povolanie súvisiace s týmito predmetmi, chcel by som byť morským biológom a študovať žraloky.

Ktorá časť (oblasť) chémie vás baví učiť najmenej a prečo?

Fú, to je ťažká otázka. Na základnej škole asi také hodiny nemám. Keď doučujem stredoškolákov alebo vysokoškolákov, tam sa také oblasti niektoré nájdu. Na ZŠ taká oblasť asi nie je.

Máte aj iné práce popri škole?

Áno, ja pracujem v podstate každý deň. Všetky víkendy a aj sviatky cez školský rok. Málokedy mam voľno - najviac asi v lete. Okrem školy doučujem desiatky žiakov individuálne od ZŠ cez SŠ až po VŠ. Ak nedoučujem, tak chodím do Peek&Cloppenburg v Auparku. Aby som pracoval aj manuálne, nie iba hlavou.

Čo je vaším hobby, ako rád trávite svoj voľný čas?

Cez školský rok, ak mám niekedy trochu voľna, tak ho v plnej miere využívam na oddych. Iba relaxujem. Cez prázdniny si doprajem nejakú dovolenku, prechádzky do prírody a samozrejme PS5 (smiech).

Ako by podľa vás mal vyzeráť dokonalý žiak (študent), aké by mal mať vlastnosti?

(Hm) Asi by mal byť v prvom rade slušne vychovaný a so záujmom o vzdelanie, byť kolektívny, bezproblémový a so vzťahom k športu. Niečo ako ja, keď som bol na ZŠ (smiech).

Akú počúvate hudbu?

Rádio. Čo hrajú, to počúvam. Ale moja najobľúbenejšia hudobná skupina je Nightwish. Symfonický metal z Fínska.

Baví vás umenie? Čo je vaším najzaujímavejším kultúrnym zážitkom?

Áno, ak mam príležitosť ísť do divadla, galérie, múzea - neodmietnem. Moja mama bola 12 rokov baletka a toho roku som mal príležitosť prvýkrát ísť

na balet. Konečne viem, o čom celú tú dobu rozprávala (smiech).

Vedeli by ste nám o sebe povedať nejakú zaujímavosť?

Rád navštevujem miesta s nejakou históriou. Najmä hrady. Ak by som si mal vybrať najobľúbenejší predmet mimo biológie a chémie, určite by to bol dejepis.

Máte už nejaké plány na letné prázdniny, aké?

Keďže mam manželku polochorvátku, určite navštívim Chorvátsko.

A mojím veľkým snom je vycestovať do Ameriky, nakoľko som mal babku, ktorá tam 20 rokov žila, tak som počúval plno zážitkov. A toho roku vyzerá byť ten plán veľmi reálny. Snáď sa podarí.

Máte/mali ste niekedy nejaké domáce zvieratko?

Chvíľku sme mali v opatere rotvajlera menom Buč a taktiež bielobruchého ježka. Ale ozaj len chvíľku, potom putovali ďalej :)

Čo by ste chceli odkázať čitateľom?

Aby sa snažili byť vždy dobre naladení a netrápili sa pre maličkosti.

Pripravila:

Lea Lalíková

Foto:

archív pána učiteľa

PARLAMENTÁCI V AKCII

28.3. sa uskutočnilo už druhé celopetržalské stretnutie parlamentákov. Pre upresnenie, na tejto udalosti sa zúčastnili ôsmaci a deviataci základných škôl, ktorí boli zvolení svojou školou, ako jej zástupcovia a teda aj hovorcovia. Našu školu sme reprezentovali Natália z 9.C a ja. S odhodlaním podstúpiť zopár "bojových" úloh za cenu vymeškaných vyučovacích hodín sme sa teda vybrali na cestu do Zrkadlového hája. Prvé stretnutie bolo z môjho pohľadu trochu nezáživné. Bolo z veľkej časti teoretické a založené najmä na hanblivom zoznamovaní sa medzi sebou. Myslím, že je málo tínedžerov, ktorí sa s radosťou postaví pred skupinu iných tínedžerov a bez hocijakého zaváhania začnú prezentovať svoje postrehy a nápady. Moje očakávania som teda znížila na chabé minimum a čakala som, ako nám do pléna organizátori hodia nejakú tému, pri ktorej budeme všetci skupinovo mlčať a robiť hanblivé úsmevy. Nechajte ma priznať si omyl. Bolo to naozaj úžasne zorganizované. Tváre boli povedomé už z minulého stretnutia a na nijakú trému nebol čas. Náš učiteľský sprievod nás opustil takmer hneď po oficiálnom začatí. Ostali sme tam len my a organizátori. Boli sme rozdelení do troch skupín, kde sme sa samozrejme vôbec nepoznali. Naši program tvorcovia si dali záležať na tom, aby v jednej skupine nebol nikto z rovnakej školy. "Nesplniteľná misia". Tak sa volala prvá aktivita. Strčili nám papier s úlohami. Boli rôzne. Od kreatívneho písania cez kreatívne zisťovanie informácií po logické rozmýšľanie a fyzickej práci sme sa taktiež nevyhli. Pohybovali sme sa po celej budove Zrkadlového hája. Ja a moja skupina sme sa slušne zorganizovali už v priebehu prvých pár minút... Síce sme časť skupinky na istý čas stratili, no keď sme sa opäť našli, úspešne sme to pomenovali "strategické rozdelenie". Počas vyplňania úloh sme sa dozvedeli napríklad: kedy bola postavená budova Zrkadlového hája, čo to znamená haiku, rozprávali sme sa s milým personálom a prediskutovali sme význam slova participácia. Síce sme podľa mňa až do poslednej chvíle nevedeli, ako sa kto v našej skupine vôbec volá, no i tak sme sa náramne nasmiali a rozhodne to podporilo nášho tímového ducha. Po hodine sme sa všetci stretli a zhodnotili si naše výsledky. Nikto nevyhral, pre neskutočnú kreativnosť nás všetkých. Táto akcia bola v podstate alternatívnym spôsobom učenia. Vyhrali sme vedomosti. Ja osobne pevne verím, že sa niečo podobné čoskoro dostane aj na naše školy.

Druhá časť bola viacej o diskusii. Naším cieľom je už od prvého stretnutia prehĺbovať medziľudské vzťahy. Témou tejto diskusie bola nejaká akcia, ktorá by prepojila žiakov z rôznych základných škôl v Petržalke. Síce sa na tejto akcii ešte stále pracuje a je pred nami ešte mnoho práce, no ak to naozaj vyjde, drahí priatelia, máte sa na čo tešiť.

Pripravila: Lea Lalíková , 9. A

ULICA PRE DETI

4.4. sa u nás v škole uskutočnilo ďalšie stretnutie parlamentákov. Zástupcovia parlamentu z tried celého druhého stupňa našej školy sa hneď na prvú hodinu stretli v zborovni s očakávaním predovšetkým aspoň zopár vymyšľovaných vyučovacích

hodín. Nikto z nás nevedel presne za akých okolností sa stretávame. Jediné, čo sme vedeli s istotou, bol fakt, že sa zúčastníme na plánovaní nejakej akcie.

Potichu sme si posadali do skupiniek za stoly a diskutovali sme o tom, čo si kto myslí, že budeme robiť. Utíchlí sme, až keď sa pred nás postavili tri slečny. Všetky vyzerali nanajvýš priateľsky, a tak sa nám všetkým mierne uľavilo. Predstavili sa nám pomocou zábavnej hry, kde každý z nás mohol o sebe povedať nejakú zaujímavosť. Vlastne to bola jednoduchá rozcvička, lebo po predstavovacej hre a ešte asi dvoch ďalších sme sa dostali ku skutočnej podstate stretnutia. Slečny, o ktorých sme sa mimochodom dozvedeli, že prišli z Metropolitného inštitútu Bratislava, nám predstavili projekt s názvom:

ULICA PRE DETI. Tento názov môže na prvý pohľad vyzeráť zábavne... a aj by mal. Jednoduché vysvetlenie. 9.9. od 10:00 až do 17:00 sa uskutoční akcia, na ktorú je každý pozvaný. Vonkajšie priestory školy, spolu s parkoviskom pri nej budú uzavreté. Uzavreté

autám, no nie ľuďom. Tieto priestory budú prispôbené zábave pre každú vekovú kategóriu. Športy, hudba, filmy, spoločenské hry, ale aj oddychové oddelenie, šach a Rubikove kocky, penová párty, kreslenie na tvár a množstvo iných aktivít. Pochopiteľne sa tam budú nachádzať aj stánky s občerstvením. Na nás teda bolo napláňovať túto akciu tak, aby si ju naozaj mohol užiť každý. Rozdelili sme sa do skupín podľa toho, kto chcel riešiť výzdobu, kto bezpečnosť, organizáciu alebo financie a s chuťou napláňovať ten najlepší "deň na ulici" sme

sa pustili do práce. Spísali sme naše nápady na veľké papiere, na ktoré sa vyliala všetka naša kreativita, ktorú sme v ten deň boli schopní v sebe nájsť. Samozrejme

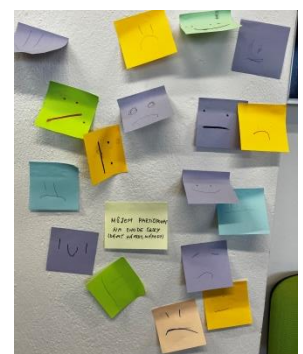
naozajstnú organizáciu budú riešiť dospelí. Pokúsia sa čo najviac z našich

nápadov premeniť na realitu. Pevne verím v to, že naša námaha s plánovaním nepríde navnivoč a že sa tento deň podarí uskutočniť presne tak úžasne, ako zatiaľ vyzerá v našich predstavách.

Pripravila: Lea Lalíková, 9. A
Foto: archív redakcie

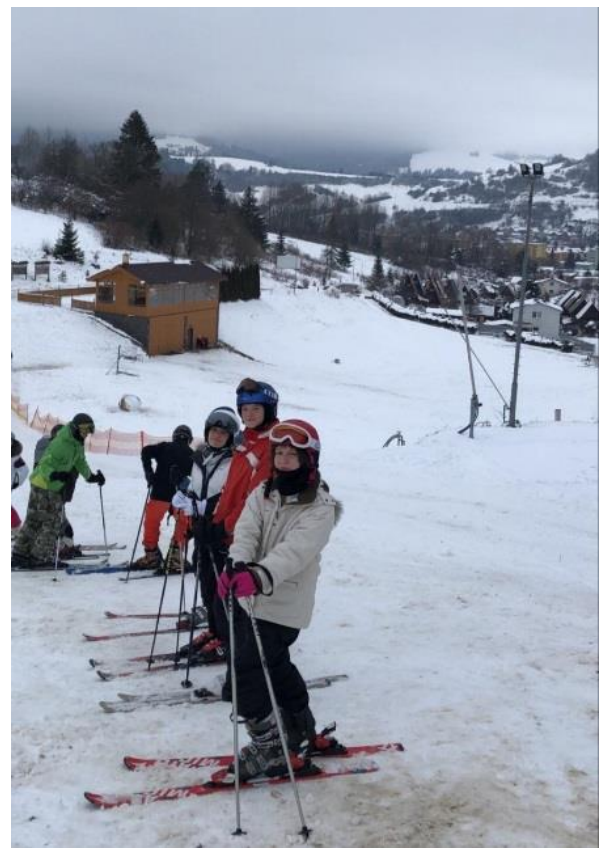

DOČKALI SME SA LYŽIARSKÉHO!

Pred dvoma rokmi nás zasiahol kovid. Zrušila sa nám škola a s ňou aj všetky výlety a aj lyžiarsky výcvik. Keďže sme boli ukrátení o dva lyžiarske výcviky, učitelia sa rozhodli nám to vynahradiť tento rok. Celí šťastní sme si pobalili lyže, lyžiarky, palice, kufre a hurá na cestu. Cesta tam bola síce dlhá, ale stálo to za to. Po príchode sme sa všetci ubytovali a vybalili si kufre. Pri večeri nám dali učitelia pokyny na nasledujúce dni. Budíček sme mali každý deň o 7:00, aby sme sa stihli všetci obliecť a upraviť. Večierku sme zase mali o 22:00 a o 21:45 nám brali telefóny, aby sme sa na nich nehrali počas noci. Na druhý deň hneď po raňajkách sme sa vybrali na kopec. Učitelia nás ešte deň pred tým rozdelili na 3 tímy: najlepší, strední a začiatčníci. Najlepší tím mal na starosti

pán učiteľ Štancel. Pán učiteľ Marček a Široký si zobrali ostatných. Napriek tomu, že bola skoro každý deň hmla, lyžovalo sa dobre. Jeden deň sme sa po večeri rozhodli, že sa pôjdeme guľovať za chatu. Síce nás veľa nebolo, ale bohato nám to stačilo na to, aby sme sa zabavili. Na konci sme boli tak mokří, že oblečenie sa nám sušilo celú noc. Samozrejme, čo by to bol lyžiarsky bez nejakého kreatívneho budíčka. Myslím si, že keby vám niekto o 7 ráno prišiel do izby z reprákom a začal vám tam púšťať hudbu, asi by ste sa hneď zobudili. Áno, presne taký budíček sme si my, deviatačky, pripravili pre

ostatných. Týchto päť dní sme si všetci užili naplno. Naši šikovní učitelia naučili lyžovať tých, ktorí stáli na lyžiach prvýkrát a ostatní, ktorí už vedeli lyžovať, mali šancu sa vyblázniť na svahu. Určite by som si lyžiarsky, ako bol tento, zopakovala.

Pripravila: Natália Ivaničová, 9. C

Foto: Dušan Štancel a účastníci LV

Krátke správy

Ešte jeden lyžiarsky výcvik

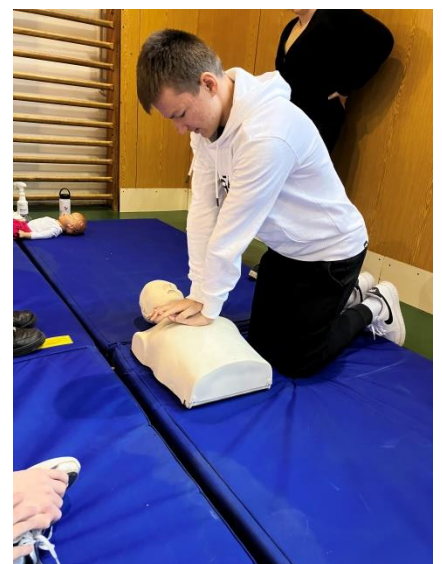
Všetko krásne rýchlo plynie, preto na našu januárovú lyžovačku už len spomíname s úsmevom na tvári. Ako vtedy, tak aj teraz. Pretože aj ten, kto nevedel ani trošku lyžovať, sa to vďaka našim učiteľom naučil a svahy boli naplno využité.

Niekedy netreba na nácvik profesionálov. Najmä keď máme našich učiteľov, ktorí sú úžasní. Ďakujeme im za skvelý lyžiarsky 😊 (Chiara Daitová, 9. B)

Nácvik prvej pomoci

Sme vďační, že medzi nás zavítali študenti zdravotnej školy a ukázali nám, ako dať správne prvú pomoc. Všetko sme si mohli aj vyskúšať. Človek nikdy nevie, kedy sa mu to zide. Akurát dnes mi prišlo rozhodnutie, že ma zobrali na zdravotnú. Už sa teším! (Sandra Čečová, 9. B)

Futbalový turnaj

Futbalový turnaj bol zorganizovaný detskou ligou. Ide o malý futbal, takže sa hrá 15 minút a hrajú iba 5 hráči plus brankár. Súperia medzi sebou školy z celého Slovenska. My sme zatiaľ postúpili do krajského kola, z ktorého sme odišli ako prví v tabuľke. V areáli Mladej Gardy sme boli na trikrát. Vyhrali sme skoro všetky zápasy. Asi ich bolo spolu deväť. Skoro všetky sme vyhrali kontumačne, ale aj tak sme prví, a to je hlavné. Zúčastnili sme sa v hojnom počte deviataci, ôsmaci, ale aj mladší. Všetci sme si išli s chuťou zahrať futbal, no turnaj sme využili aj na uliatie sa zo školy :) Ako som spomenul, sme prví, takže postupujeme ďalej a celkové dojmy sú pozitívne. Turnaj bola fajn vec a ďakujeme hlavne učiteľom Marčekovi a Štancelovi, že nás prihlásili a mohli sme sa zúčastniť. (Pripravil: Samuel Jakub, 9. B)

Okresné kolo v basketbale

V okresnom kole basketbalu traja na troch získali naši chlapci výborné tretie miesto. Blahoželáme.

Foto: Dušan Štancel

BASKETBALOVÝ TURNAJ

V škole sa uskutočnil basketbalový turnaj. Zúčastnili sa ho chlapci a dievčatá zo siedmich, ôsmich a deviatich ročníkov. Víťazný pohár nakoniec skončil v rukách 8.B. O priebehu turnaja a vlastných dojmoch nám porozprával Nikolas z 8.B.

Venuješ sa športu od mala?

„Áno.“

Ktorému športu sa venuješ najčastejšie?

„Basketbalu.“

Aký máš vzťah k basketbalu?

„Dobrá. Hrám ho často.“

Máš medzi športovcami nejaký vzor?

„Určite Kobe Bryant a Carmelo Ball.“

Prečo by podľa teba mali ľudia športovať?

„Aby neboli obézni a je to dobré pre zdravie.“

Ako ste zostavovali váš triedny tím? Dostal sa doň každý, kto chcel alebo ste mali problém tím vôbec poskladať?

„Mali sme problém tím poskladať, lebo dievčatá vôbec nechceli ísť a museli sme mať minimálne jedno dievča, ale inak v triede hráme asi štyria basketbal, tak to nebol problém.“

Bol si počas turnaja nervózny? Opíš nám svoje pocity!

„Nervózny som nebol, užíval som si to a bol som šťastný z výhry.“

Myslíš si, že by sa mali školské športové turnaje robiť častejšie?

„Určite.“

Ďakujem za rozhovor!

Pripravila: Olívia Krumpíková, 6. A

DEVIATACI V POĽSKU

Ahojte Martušky a Martuškovia, tak by vás pozdravila naša sprievodkyňa Marta. Prečo vás tak pozdravujem ? No, pretože sme sa my, deviataci alebo časť deviatakov, vybrali na dvojdňovú exkurziu do Poľska. Od návštevy najsmutnejšieho miesta na svete, až k tonám soli, vám to teraz vyrozprávam.

Koncentračný a vyhladzovací tábor nazvaný Auschwitz sa nachádza v poľskom meste Osvienčim, vzdialený päť hodín od Bratislavy. Už keď sme zastavili na parkovisku, vedeli sme, že tu sranda končí a začína tvrdá realita. Exkurzia trvala tri hodiny. Začala v jednej z dvoch častí tábora, ktoré sú prístupné turistom . Keď sme prešli tou nechválne známou bránou s nadpisom

„Arbeit macht frei“, bolo jasné, že toto bude exkurzia, na ktorú nikdy nezabudneme. Dostali sme aj slúchadlá, aby sme počuli sprievodkyňu. Kráčali sme okolo prvej z budov, ktorá bola táborová kuchyňa a nasledovali ďalšie tehlové baraky, čo pôvodne slúžili ako kasárne a neskôr slúžili za účelom väzenia pre tisíce nevinných ľudí.

Vošli sme do pár z nich a v prvej nás čakali fotky. Tie ukazovali transporty ľudí, ktorí boli oddelení od svojich rodín a roztriedení podľa veku a zdravotného stavu. Atmosféra bola dusná, ale to sme nevedeli, čo bude nasledovať. Na ďalšom poschodí sa nachádzal model plynovej komory, kam išli všetci starší

ľudia, deti a ľudia so zdravotným postihnutím. Nasledovala ďalšia miestnosť a my sme zostali zmrznutí od hrôzy, ktorú sme videli. Tony ľudských vlasov. Boli používané v Nemecku v továrňach.

Všade bolo možné cítiť a hmatáť smrť. V ďalších budovách nás čakalo to isté, boty a batožiny

odobraté ľudom pri príchode do tábora. Ich spomienky, korene a blízki. Každý z kufrov znamenal jeden ľudský život. Toto nám už úplne stačilo ako predstava o tejto tragédii II. svetovej vojny a našich dejín.

Druhú časť prehliadky sme pokračovali v Birkenau. Prvé, čo sme si všimli, boli koľaje. Tie smerovali do brány zvanej „Brána smrti“, pretože tou bránou prešli všetci privezení ľudia. Na nádraží pokračoval výklad. Tam sa videli rodiny poslednýkrát pred rozdelením. Kráčali sme okolo ostnatých plotov, ktoré boli

svedkami krutostí spáchanými ľuďmi na ľuďoch. Potom sme sa zastavili v ďalšom drevenom dome. Ten slúžil ako kúpeľňa pre všetkých ľudí z tábora. Potreby sa vykonávali bez súkromia a v neustálom tlaku stráží. Šírili sa tam choroby ako týfus a kvôli nim boli vlastne tie záchody vybudované, lebo pred tým sa potreby vykonávali do jám v zemi.

Po prehliadke sme boli zhrození, ako mohol toto robiť človek človeku. Citujem slová Edmunda Burkeho: „**Kto nepozná históriu, je odsúdený na jej opakovanie.**“

Tam sme skončili prehliadku táborov a vybrali sme sa na našu ďalšiu destináciu - Krakov. V Krakove, ktorý bol vzdialený necelú hodinu od Osvienčimu, sme začali

prehliadku mesta.

Chodili sme mestom a počúvali

zaujímavé

informácie meste.

Krakov je mesto vysokých škôl. Dá sa tam študovať

právo alebo

archeológia. Na námestí rozvoniavali trhy, kam sme, bohužiaľ, ne stihli ani nazrieť. Odtiaľ sme išli naspäť k autobusu a s autobusom do hotela.

Nasledujúci, a teda náš posledný deň exkurzie / výletu, sme sa po výdatných raňajkách zbalili a autobusom sme odišli naspäť do Krakova, kde sme si pozreli hrad a sochu draka chriacu oheň.

Prehliadku hradu sme absolvovali s patričným uvoľnením po predchádzajúcom dni a ďalší bod programu bola sol'ná baňa Wielička.

Na parkovisku sme samozrejme nezabudli ochutnať výborné krovky, ktoré sme po exkurzii kupovali po kilách. Dole do bane sme išli po schodoch, kde sa tvorili zápchy ako na diaľnici. Išli sme hlbšie a hlbšie a počúvali výklad o histórii bane. Prešli sme ju a nadýchali sme sa zdravého

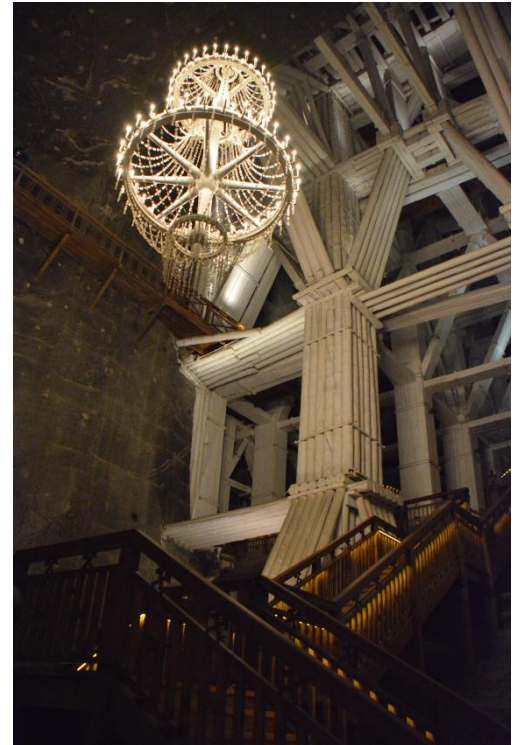
vzduchu a pooblizovali soľné steny (to bolo v cene stupenky). Po dvoch dňoch histórie, dlhého cestovania a Poľska sme sa vrátili domov so spomienkami a zážitkami, na ktoré nikdy nezabudneme. Prišli sme večer skoro o deviatej,

do v ten deň kalamitou skúšanej Bratislavy.

A týmto vám ďakujem, že ste to dočítali až do konca a ahojte.

Pripravil: Peter Horváth, 9. C

Foto: archív redakcie a Marcela Švirlochová

degustácia soľnej bane

soľné sochy

Na ceste za umením: Zle strážené dievča

15.2. v zamračený februárový deň sme sa viaceré tried y druhého stupňa zúčastnili baletného predstavenia Zle strážené dievča v SND. Ešte pred predstavením sme utekali nazrieť do obchodov v Euroveji, kde sme sa trochu zatúlali a vyšli vchodom z druhej časti. Počas nákupov sme rozmýšľali o predstavení. Tipovali sme, či bude nudné alebo nás bude baviť. Po nákupoch sme zobrali nohy na plecia a utekali do divadla. Ušlo sa nám miesto na balkóne, odkiaľ sme mali veľmi dobrý výhľad a nevedeli sme sa dočkať na predstavenie, od ktorého sme mali veľké očakávania. Svetlá okolo nás zhasli a všetci stíchli. Jediné svetlo žiarilo na pódiu, na krásnu mladú dievčinu uprostred. Baletné predstavenie bolo o dievčati, ktoré sa zamilovalo. Mládenec sa ale matke dievčiny nepozdával a nechcela, aby s ním bola, ale aby bola s iným (pretože jej našla iného nápadníka.) Nakoniec sa mama nad mladými zľutovala a s ich láskou sa zmierila, lebo jej trhlo oči vidieť svoju vlastnú dcéru nešťastnú. Dievča sa na poslednú scénu objavilo v krásnych bielych šatách a vznášalo sa

foto: snd.sk

vo vzduchu ako labuť. Tanec bol dojímavý, kroky sa zdali ľahké, no museli byť isto náročné. Ja by som to asi tak nezvládla zatancovať.

Po skončení všetci začali tleskať a niektorí sa aj postavili, aby ukázali, ako veľmi sa im

predstavenie páčilo. Bolo to krásne vystúpenie a odporúčam sa ho zúčastniť.

Pripravila: Olívia Krumplíková, 6. A

LUCIJNÝ STOLČEK

V minulom čísle časopisu sme sľúbili, že vám prinesieme dojmy šiestakov, ktorí si vyskúšali, aké je to byť na chvíľu hercom. Skúsenosť majú z dramatického predstavenia balady Lucijný stolček. Nech sa páči.

Éma Pucovská (rozprávačka)

Pred predstavením sme sa všetci účinkujúci poriadne pripravovali, učili texty a doladzovali dej predstavenia. Pani učiteľka bola veľmi nápomocná a so všetkým nám pomáhala a radila. Keď prišiel deň vystúpenia, mala som zmiešané pocity, bola som trochu nervózna, ale zároveň nedečkavá, ako budú deti reagovať, či sa im to bude páčiť. Ale keď sme vošli do triedy a začali hrať, stres a nervozita opadli a vystúpenie sme si užili.

Samantha Brošová (rozprávačka)

Zo začiatku sme „makali“ na rolách. Všetci sme chceli zahrať čo najlepšie, a aj preto sme dosť stresovali. Pred dverami prvej triedy, v ktorej sme mali práve vystupovať, som bola veľmi nervózna, ale aj netrpezlivá. V hlave som si stále opakovala texty, aby som náhodou nevynechala slovo. Keď som vošla do triedy, nervozita a stres stúpali. Nikdy predsa neviete, čo môžete čakať od mladších detí. Po skončení predstavenia som bola spokojná so svojím prejavom. Počas ďalších dvoch predstavení sa nám hralo lepšie a lepšie, no tie obavy zostali. Tejto skúsenosti som rada a v ďalších predstaveniach sa budem snažiť byť ešte lepšia.

S LÁSKOU NA VLNE POÉZIE

Dňa 29. marca tohto roku sa konala u nás v Bratislave milá súťaž pod názvom Návraty o cenu poézie Andreja Sládkoviča. Tohtoročnou súťažou už odbil 12. ročník a od minulého roka sa počet účastníkov hojne rozrástol. V porote tento raz nesedeli Ľubomír Feldek a Kamil Peteraj, takže aj porota sa celkom pozmenila. Príjemná atmosféra sa však zachovala. Hneď, ako sme otvorili dvere do Zichyho paláca, privítal nás veľký stôl s obloženými chlebíčkami a sýtenou vodou. Príjemným občerstvením na pohľad či chuť sme sa však ponúkli až neskôr. Šli sme sa usadiť do hlavnej miestnosti, ktorá bol obrovská.

Strop zdobili honosné lustre zo skla. Sedadlá boli v podstate pohovky umiestnené okružlo okolo rečníckeho pultu, spoza ktorého sa na nás usmieval milý pán, moderátor programu. Neskôr, ako kategória starších žiakov, sme sa presunuli o poschodie vyššie, kde sme strávili nasledujúcu hodinku - dve recitáciou poézie. Po skončení prednesu sme zišli po schodoch ku stolu a ponúkli sa chlebíčkami. Naše nohy boli zvedavé a ťahali nás na prechádzku po

paláci, kde sme naďabili na jedného z porotcov, pána Jána Grešša. Hneď sme sa s ním pustili do rozhovoru a celú súťaž sme si rozhovorom ešte väčšmi spríjemnili. Opäť sme sa zoskupili v hlavnej miestnosti a vypočuli si výsledky. Ako jediný účastník z našej školy som si zo súťaže priniesla čestné uznanie. Z paláca sme odchádzali spokojní, s kútikmi úst nahor a s ďalšími krásnymi zážitkami z Návratov Andreja Sládkoviča.

Pripravila: Lara Blahová, 9. A

Naša tvorba – akrostich na tému priateľstvo

Daniel Dehelán, 6. A

Pomáhame si navzájom.
Robíme spolu somariny.
Introverti sme boli kedysi, dnes už nie.
Ako často sme spolu vonku?
Tebe neodopriem nič.
Empatia nás spája.
Lúbime sa kamošsky navzájom.
Spolu sme silnejší.
Takto spolu nie sme sami.
Vždy stojím po tvojom boku.
Osud nás spojil.

Olívia Krumplíková, 6. A

Priateľstvo
Ryje mi do srdca
Ihlou, ktorá otvorí veľkú časť
A tam si uložím vás.
Temných, zlomyseľných ľudí taktiež tam púšťa.
Električka ich ihneď odnáša odtiaľ.
Lúbim tých, ktorí nerobia zlobu,
Sľubujú mi to na dlhú dobu.
Takýchto dobrých ľudí treba do srdca doviesť veľa,
Vietor by ich ľahko odviať nemal,
Odviaľ by a moje srdce by bolo zničené...

Sladko - hravo – zdravo

Ponúkame vám overený recept na banánovú placku. Recept je jednoduchý a výsledok poteší nielen oko, ale aj hladné či maškrtné brucho.

Čo potrebujeme na 1 porciu? 1 banán, 2 vajcia, 2 lyžice ovsených vločiek (vločky môžete vynechať), ovocie podľa chuti (môžete vynechať), maslo

Postup: V miske rozpučíme banán, pridáme vajcia a vločky a dobre vidličkou rozšľaháme. Na panvici necháme rozpustiť kúsok masla, nalejeme naň pripravenú hmotu, jemne ju vareškou rozotrieme na celú plochu panvice, necháme opekať. Po chvíli zošuchneme na tanier (pri otáčaní by sa rozpadla), Panvicu dáme nad tanier, a tak otočíme placku do panvice. Necháme chvíľu opieť z druhej stany, naservírujeme a podávame s ovocím. Dobrú chuť!

Nachystala, pripravila, odfotila a zjedla 9. B

